

[Pia Gjellerup]

præsenteres for en så jammerlig lovgivning. Kartoffelkuren indeholder så mange tilfældigheder, at selve sigtet med indgrebet helt fortaber sig i mængden, titusindvis af fejlagtige oplysninger, og en kaoslignende forvirring om, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert.

Felt 34 på den nys afleverede selvangivelse blev berømt for at være feltet for »Prøv lykken«. Mange skatteydere har helt undladt at udfylde dette felt i tiltro til, at det ville skattevæsenet nok være én behjælpelig med. Andre har for en sikkerheds skyld og efter venlig rådgivning i en TV-Avis ladet enhver tvivl komme sig selv til gode og skrevet et pænt stort rundt tal i feltet.

Nu kan skattevæsenet bruge enorme ressourcer på at kontrollere og rette selvangivelserne. De, der har ført for lidt på, skal forhøjes, så de ikke bliver snydt, mens de, der har anført for meget grundet den store usikkerhed, skal nedsættes, så staten eller kommunerne ikke bliver snydt. Da det jo ikke på forhånd fremgår, hvem der har taget for lidt eller for meget med eller for den sags skyld har ramt rigtigt, må man gennemgå alle selvangivelser. Det siger sig selv, at der er tale om et helt vanvittigt kontrolapparat.

De lokale ligningsmyndigheder har da også de fleste steder erkendt, at man ikke kan nå det, hvis der overhovedet skal være ressourcer tilbage til at ligne store skatteydere med større ejendomsbesiddelser, regnskaber, selskaber osv. Man har nogle steder valgt at koncentrere sig om at undersøge, om skatteyderne har snydt sig selv, mens man andre steder koncentrerer sig om hurtigt at se efter, om skatteyderne har snydt skattevæsenet.

Det er denne regering, der samtidig med vedtagelsen af en sådan lovgivning taler om retssikkerhed. Modstriden mellem kartoffelkuren og retssikkerhed er, sådan som kartoffelkuren ser ud nu, himmelråbende. Og hvad er det så, der gør, at der er en så stor usikkerhed om, hvilke lån der er omfattet? Boliglån rammes i flæng, selv om de i virkeligheden skulle være fritaget. Lån rammes, hvis der bare er foretaget ubetydelige ændringer, vel at mærke ændringer, som mange pengeinstitutter har tilbudt samtlige kunder i forbindelse med rentefaldene i 1985-86, og selve lånenes administrative udformning kan gøre udslaget.

Socialdemokraterne var i 1986 enige i, at der var behov for et indgreb, som bremsede det lånefinansierede forbrug, som regeringens utidige og falske optimisme gav anledning til. Vi var derimod uenige i det anvendte middel, kaldet kartoffelkuren. At foreslå en afskaffelse af den, som Fremskridtspartiet gør her, er dog helt ude af trit med den økonomiske udvikling. Det vil være et signal til befolkningen om, at forbruget atter kan løbe løbsk og opsparingen atter sættes over styr.

Vi har derfor fra Socialdemokratiets side ofret mange kræfter på at få ændret kartoffelkuren. Ændringerne skal tilpasse kuren til det virkelige liv og fjerne de store tilfældigheder, der findes, og de skal gøre administrationen enkel. Det er bekendt for alle, at Socialdemokratiet, De Radikale og regeringen forhandler om sådanne ændringer just nu. Det første skridt: principiel enighed om en indberetningspligt vedrørende renteaftægten for pengeinstitutterne, er taget, og dette skridt fører i sig selv en forenkling med sig, som vil give kartoffelkuren et nyt og bedre ansigt.

Vi agter at fortsætte med dette arbejde og må afvise det foreliggende lovforslag.

Kirkegaard (KF):

Det var da godt, at fru Pia Gjellerup til sidst kom ind på fornuftens smalle vej. Jeg var lige ved at få den opfattelse, at talen skulle være en anbefaling af Fremskridtspartiets forslag, men den kom da heldigvis på ret kurs i sidste øjeblik.

Jeg skal på den konservative folketingsgruppes vegne meddele, at vi ikke kan støtte Fremskridtspartiets forslag, og begrundelsen er den, at vi skal forøge den private opsparing og formindske gældsætningen; det er de hårde og barske realiteter. Formålet er jo ikke, at folk generelt og på længere sigt skal have et lavere forbrug, men det er nødvendigt, at forbruget udsættes, og her hedder midlet altså opsparing og mindre gældsætning.

Det er en kendsgerning, at vi i 1987 fik en betydelig større opsparing, end vi har oplevet i de tidligere år, og det skyldes især kartoffelkuren. Tiden er altså ikke til at ophæve denne afgift, bestemt ikke; det er en holdningsændring, der er behov for – og den er vi midt i – så der fremover spares op før køb af langvarige forbrugsgoder.